

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Co/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617212681
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Jamrišková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6617212681.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD., členiek senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej a JUDr. Evy Kmeťovej v právnej veci žalobcu COFIDIS SA so sídlom Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, Villeneuve-d´, Ascq CEDEX 598 66, Francúzska republika, na území SR konajúci prostredníctvom jeho organizačnej zložky: COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom Einsteinova 11/3677, 851 01 Bratislava, IČO: 50 595 628, právne zast. Advokátska kancelária URBÁNI & Partners s.r.o. so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181 proti žalovanému I. K., nar. XX.XX.XXXX, R. X/X, XXX XX I., právne zast. JUDr. Elena Matulová, advokátka, so sídlom Železničná 287/9, 987 01 Poltár o zaplatenie 823,86 Eur, o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Lučenec č.k. 10Csp/8/2017-128 zo dňa 11. septembra 2018 takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 10Csp/8/2017-128 zo dňa 11. septembra 2018 v druhej a tretej výrokovej vete z r u š u j e a v e c v r a c i a okresnému súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd prvou výrovkovou vetou napadnutého rozhodnutia konanie v časti o zaplatenie úroku vo výške 31,71 % p.a. zo sumy 1.849,71 Eur od 22.04.2016 do 21.11.2016, úroku vo výške 31,71 % p.a. zo sumy 823,86 Eur od 22.11.2016 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 2.364,87 Eur od 21.09.2015 do 21.04.2016 zastavil, druhou výrovkovou vetou v zostávajúcej časti žalobu zamietol a v tretej výrokovej vete rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 06.12.2017 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 823,86 Eur spolu s úrokom vo výške 31,71 % p.a. zo sumy 2.364,87 Eur odo dňa 21.09.2015 do 21.04.2016, t.j. 437,61 Eur, úrokom vo výške 31,71 % p.a. zo sumy 1.849,71 Eur odo dňa 22.04.2016 do 21.11.2016, t.j. 342,28 Eur, úrokom vo výške 31,71 % p.a. zo sumy 823,86 Eur odo dňa 22.11.2016 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p.a. zo sumy 2.364,87 Eur odo dňa 21.09.2015 do 21.04.2016, t.j. 69,69 Eur, úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 2.296,65 Eur od 22.04.2016 do 21.11.2016, t.j. 67,01 Eur, úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 823,86 Eur od 22.11.2016 do zaplatenia, ako aj nákladov spojených s výkonom záložného práva vo výške 597,- Eur a náhrady trov konania. Žalobca v žalobe uviedol, že na základe zmluvy o úvere Zmluvy o úvere č. XXXXX zo dňa 06.09.2013 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3.525,04 Eur, za účelom kúpy motorového vozidla značky ŠKODA OCTAVIA COMBI DIESEL (1U M.01) 1.9 TDI ELGANCE, VIN: TMBHG41U818437593, pričom žalovaný bol povinný predmetný úver splácať v mesačných splátkach v zmysle Finančného plánu, ktorý je súčasťou Zmluvy. Žalobca si všetky povinnosti vyplývajúce zo záväzkového vzťahu splnil a vykonal riadne a včas. Úver bol za účelom zabezpečenia pohľadávok žalobcu zo Zmluvy zabezpečený prostredníctvom Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva zo dňa 06.09.2013 na motorové vozidlo značky ŠKODA OCTAVIA COMBI DIESEL. Žalovaný bol v zmysle Zmluvy povinný uhradiť žalobcovi celkom 48

splátok vo výške 130,46 Eur, pričom tieto boli splatné vždy k dvadsiatemu dňu príslušného kalendárneho mesiaca v čase od 20.10.2013 do 20.09.2017 v zmysle prílohy - Finančného plánu.

3. Žalobca uviedol, že žalovaný uhradil žalobcovi celkovo 23 splátok, avšak ďalšie dohodnuté splátky z uzavretej Zmluvy v lehote ich splatnosti neuhradil, preto žalobca listom zo dňa 05.04.2016 upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru spolu s jeho príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú. Žalovaný na upozornenie nereagoval. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný bol v omeškanií so splátkami úveru viac ako tri mesiace, vyhlásil žalobca podľa bodu 20 Všeobecných podmienok Zmluvy úver, celé jeho príslušenstvo spolu so všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú, a to k ôsmemu dňu odo dňa odoslania oznámenia o tejto skutočnosti žalovanému, za splatné. Žalobca odoslal žalovanému písomnosť - Vyhlásenie splatnosti a výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 13.04.2016, v ktorej ho vyzval na úhradu pohľadávok, ktoré žalobca voči žalovanému k danému dňu evidoval. Úver, celé jeho príslušenstvo spolu so všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú, sa stali splatnými 21.04.2016. Aktuálne žalobca účtuje od žalovaného úhradu splátky pod por. č. 1 až por. č. 23 Finančného plánu. Ďalšie dohodnuté splátky z uzavretej Zmluvy v lehote ich splatnosti žalovaný neuhradil a ani neoznámil iné skutočnosti. Aj napriek telefonickým urgenciám zo strany žalobcu, nedošlo zo strany žalovaného k úhrade dlžnej sumy, ktorú bol povinný uhradiť na základe Zmluvy o úvere, čím sa dostal do omeškania s plnením splatného peňažného záväzku. Na základe uvedeného vznikol žalobcovi nárok od žalovaného požadovať zaplatenie celkovej sumy neuhradenej istiny, úrokov, úrokov z omeškania, ako aj ostatných poplatkov.

4. Žalobca vzhľadom na zosplatenie úveru pristúpil k začatiu výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva v zmysle Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva. Žalobcovi taktiež vznikol v súvislosti so Zmluvou nárok na zaplatenie zmluvne dohodnutých poplatkov, ako aj nákladov hotových výdavkov spojených s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva. Náklady spojené s výkonom zabezpečovacieho práva vo výške 597,- Eur žalobca vyčíslil nasledovne: v alikvotnej výške 10,- Eur a v alikvotnej výške 5,- Eur; náklady spojené s odobratím a prevozom vozidla, v zmysle Faktúry č. 2016072 zo dňa 01.07.2016 - v alikvotnej výške 45 Eur; náklady spojené s prevozom vozidla za mesiac júl 2016, v zmysle Faktúry č. 2016083 zo dňa 01.08.2016 - v alikvotnej výške 46,50 Eur; preprava vozidla, v zmysle Faktúry č. 160300199 zo dňa 15.08.2016 - v alikvotnej výške 100,- Eur; náklady spojené s vypracovaním znaleckého posudku, v zmysle Vyúčtovania č. 12/2016 zo dňa 02.09.2016 - v alikvotnej výške 83,- Eur; náklady spojené s prevozom vozidla za mesiac august 2016, v zmysle Faktúry č. 2016092 zo dňa 02.09.2016 - v alikvotnej výške 22,50 Eur; poplatok za inkaso neautomatizovaným spôsobom vo výške 2 x 8,- Eur, t.j. 16,- Eur; provízia z predaja vozidla, v zmysle Faktúry č. FV160346 zo dňa 28.10.2016 v alikvotnej výške 144,- Eur; odhlásenie vozidla, v zmysle Faktúry č. V160391 zo dňa 15.11.2016 - v alikvotnej výške 125,- Eur. Žalovaný uhradil 23 splátok, čomu podľa Finančného plánu zodpovedá nesplatený zostatok istiny vo výške 2.364,87 Eur. K ďalšiemu zníženiu istiny došlo na základe započítania výťažku získaného z výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva, čomu zodpovedá úhrada ďalších 18 splátok. Započítanie časti výťažku získaného z výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva bolo realizované v zmysle bodu 11.2 Všeobecných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy.

5. Okresný súd vydal v skrátenej konaní platobný rozkaz č. k. 10Csp/8/2017-45. Žalovaný vo včas podanom odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že poskytnutý úver je podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písmeno k) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v zmluve nie je uvedená výška splátok poplatkov. V zmluve je uvedená výška jednorazového spracovateľského poplatku vo výške 376,44 Eur, pričom je v nej uvedené, že tento poplatok je započítaný v mesačných splátkach. V zmluve, ani v prílohe k tejto zmluve nie je určené, aká suma z celkovej mesačnej splátky 130,46 Eur pripadá na úhradu jednorazového poplatku. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Táto náležitosť v predmetnej zmluve absentuje. Účelom tejto náležitosti je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu navrhovateľa. Pokiaľ zmluva uzavretá medzi účastníkmi

túto náležitosť neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Neurčitost' niektorej z náležitostí podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) Zákona o spotrebiteľských úveroch má ten účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala.

6. Žalovaný uviedol, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 3.115,- Eur, pričom žalovaný uhradil žalobcovi 23 splátok, čo predstavuje sumu 3.000,58 Eur (23 x 130,46 Eur) a žalobca následne predajom vozidla získal sumu vo výške 1.600,- Eur, spolu bola žalobcovi uhradená suma 4.600,58 Eur (3.000,58 Eur + 1.600 Eur), teda žalovaný žalobcovi uhradil viac, než na čo mal žalobca nárok. Navyše žalovaný si požičal sumu 3.115,- Eur a vrátiť mal sumu 6.262,08 Eur, teda o 3.131,04 Eur viac, čo predstavuje viac ako 100 % poskytnutej sumy, a preto túto zmluvnú podmienku označil žalovaný za neprijateľnú a teda za neplatnú.

7. Žalovaný uviedol, že úroková sadzba dohodnutá v Úverovej zmluve je viac ako 100 % vyššia, ako bol priemer porovnateľných úverov poskytovaných v tom čase obchodnými bankami spotrebiteľom. Takúto výšku úrokov považoval žalovaný za neprimerane vysokú vzhľadom na úrokové sadzby obchodných bánk pri podobných produktoch a v dôsledku toho ju považoval za neprijateľnú podmienku zmluvy v zmysle § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) a ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. Takýto právny úkon je potom neplatný v zmysle § 39 a § 53 ods. 5 OZ.

8. Podľa vyjadrenia žalovaného je v zmluve nesprávne uvedená výška ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá je uvedená vo výške 47,80 %. V zmysle § 11 ods. 1 písmeno d) zákona o spotrebiteľských úveroch sa uvádza, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pokiaľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Aj z uvedeného dôvodu považuje žalovaný úver za bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcu k náhrade trov konania.

9. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 09.03.2018 k odporu proti platobnému rozkazu žalovaného uviedol, že berie žalobu späť v časti úroku vo výške 31,71 % p.a. zo sumy 1.849,71 Eur odo dňa 22.04.2016 a 21.11.2016 a zo sumy 823,86 Eur odo dňa 22.11.2016 do zaplataenia a v časti úroku z omeškania vo výške 5.05 % p.a. zo sumy 2.364,87 Eur odo dňa 21.09.2015 do 21.04.2016 a žiada, aby súd v tejto časti konanie zastavil.

10. V zostávajúcej časti žiadal žalobca žalobe vyhovieť. S tvrdením žalovaného, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v zmluve absentuje náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, žalobca nesúhlasil. Zmluvné dojednanie o spracovateľskom poplatku, ako aj o jeho výške vychádza zo vzájomnej dohody žalobcu so žalovaným. Jednorazový spracovateľský poplatok vo výške 376,44 Eur bol so súhlasom žalovaného rovnomerne započítaný v rámci mesačných splátok v zmysle finančného plánu a teda splatnosť rozpočítaného spracovateľského poplatku je totožná so splatnosťou jednotlivých mesačných splátok. Žalovaný už pri podpise úverovej zmluvy mal vedomosť o započítaní jednorazového spracovateľského poplatku, pričom bez jeho súhlasu by k tomuto započítaniu nedošlo. Žalobca poukázal na článok 19 Všeobecných podmienok zmluvy o úvere, ktorý stanovuje povinnosť dlžníka uhradiť veriteľovi poplatky za veriteľove služby, medzi ktoré je zaradený aj jednorazový spracovateľský poplatok. Tento poplatok sa však nepovažuje sa súčasť mesačných splátok, ak v článku II. úverovej zmluvy nie je dohodnuté inak. V tomto prípade bol spracovateľský poplatok na základe dohody zmluvných strán započítaný v mesačných splátkach. Žalovaný mal vedomosť o samotnom spracovateľskom poplatku, ako aj o jeho výške, pričom na základe dohody medzi ním a žalobcom bol započítaný v jednotlivých mesačných splátkach, s čím žalovaný podpisom predmetnej zmluvy slobodne a zrozumiteľne prejavil svoj súhlas. V dôsledku toho žalobca spracovateľský poplatok považoval za zmluvné dojednanie v rámci zmluvnej voľnosti, ktoré neodporuje zákonu ani dobrým mravom. Tvrdenie žalovaného, že úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch považoval žalobca za vykonštruované tvrdenie nezakladajúce sa na pravde. Údaje o výške, počte a termínoch splátok sú obsiahnuté priamo v úverovej zmluve, konkrétne v článku II, kedy sa žalovaný so žalobcom dohodol splatiť poskytnuté peňažné prostriedky v 48 mesačných splátkach po 130,46 Eur, splatných vždy k dvadsiatemu dňu v mesiaci. Splatnosť prvej mesačnej splátky bola zmluvnými stranami stanovená ku dňu 20.10.2013 a splatnosť poslednej mesačnej splátky ku dňu 20.09.2017. Zmluva taktiež rozlišuje

jednotlivé splátky na istinu, úroky, iné poplatky a tiež poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom, pričom všetky informácie zreteľne vyplývajú z Finančného plánu, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere, a teda žalovaný v čase uzatvárania zmluvy disponoval všetkými zákonom vyžadovanými informáciami v súvislosti s poskytnutím čerpaním úveru.

11. Žalobca ďalej vo vyjadrení uviedol, že výška úroku z úveru bola zmluvne žalobcom a žalovaným dojednaná v rámci Zmluvy o úvere, konkrétne v článku II. úverovej zmluvy, a to na základe zmluvnej autonómie, ktorá je v podmienkach nášho právneho poriadku pre zmluvné záväzkové právo charakteristická. Výšku úrokov v rámci poskytovania spotrebných úverov žalobcom ovplyvňuje viacero faktorov, a to výška poskytnutých peňažných prostriedkov, dĺžka splácania, forma zabezpečenia, ako aj konkrétne motorové vozidlo, na ktorého kúpu sú peňažné prostriedky žalobcom poskytnuté. S poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka žalobca zdôraznil, že neplatnosť právneho úkonu možno posudzovať len vzhľadom na okolnosti, ktoré existovali v čase jeho vzniku, a teda treba prihliadnuť aj na celkové okolnosti úkonu, pohnútku, ako aj účel, ktorý sa sledoval. Žalobca má za to, že dojednaná úroková sadzba vzhľadom na okolnosti, ktoré boli dané v čase uzavretia úverovej zmluvy, nie je neprímeraná vysoká a svojou výškou sa neprieči dobrým mravom. Žalobca mal za preukázané, že nárok na úrok vo výške 31,71 % p.a. mu vyplýva zo zmluvných, ako aj zákonných ustanovení, pričom jeho výšku nepovažuje za rozpornú s dobrými mravmi. Žalobca zároveň poskytol žalovanému všetky podstatné a nevyhnutné informácie vo vzťahu k poskytnutiu a čerpaniu úveru, pričom žalovaný mal možnosť zvážiť a rozhodnúť sa, či do zmluvného vzťahu so žalobcom vstúpi alebo nie. V čase uzavretia úverovej zmluvy žalobca nebol jediným subjektom poskytujúcim spotrebiteľské úvery, a teda žalovaný mal priestor informovať sa ohľadom ponúk poskytovania spotrebiteľských úverov iných bankových či nebankových spoločností. Nakoľko sa žalovaný rozhodol vstúpiť do zmluvného vzťahu práve so žalobcom, žalobca sa dôvodne domnieva, že v tom čase poskytol žalovanému najvýhodnejšie podmienky poskytnutia a čerpania úveru.

12. Pokiaľ žalovaný namietol výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá je v zmluve uvedená vo výške 47,80 %, žalobca bol presvedčený o správnosti výšky ročnej percentuálnej miery nákladov vyplývajúcej z úverovej zmluvy, nakoľko pre jej výpočet žalobca využíva v súlade s článkom 5. Všeobecných podmienok Zmluvy o úvere kvalifikovaný vzorec. Spomínaný článok 5. Všeobecných podmienok Zmluvy o úvere obsahuje presný vzorec spolu s vysvetlením jednotlivých komponentov dosadzovaných do tohto vzorca, pričom tento vychádza z prílohy č. 2 k zákonu o spotrebiteľských úveroch.

13. Výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov predložený žalovaným žalobca nepovažoval za hodnoverný dôkaz, nakoľko k určení výšky RPMN žalovaný použil internetovú kalkulačku na webovom portáli sme.sk. Takto získaný výpočet nemožno považovať za relevantný, pretože internetové kalkulačky pre výpočet RPMN poskytujú len výpočet približný a orientačný, pričom získaný výsledok môže byť dokonca aj chybný. Žalobca svoje tvrdenia opieral aj o informáciu vo vzťahu k relevantnosti RPMN kalkulačky na samotnom portáli sme.sk, kde sa uvádza, že: "Výpočty sú orientačné. Ak sa vám podarí nájsť v nejakom výpočte chybu, prosím, upozornite nás na ňu."

14. Žalobca v konaní tvrdil, že zmluvné podmienky zakotvené v Zmluve o úvere č. XXXXX zo dňa 06.09.2013 boli dojednané individuálne, nakoľko žalovaný mal možnosť vyjadriť sa k nim a tieto podmienky modifikovať ešte pred samotným podpisom úverovej zmluvy. Pri posudzovaní či boli podmienky zmluvného vzťahu skutočne dohodnuté individuálne, je potrebné upriamiť pozornosť na proces rokovania o zmluve, v rámci ktorého majú zmluvné strany jedinou možnosť ovplyvniť obsah zmluvy. V prípade, ak je predzmluvná fáza zachovaná a pre spotrebiteľa je vytvorený priestor pre modifikáciu návrhu, potom sa jednoznačne jedná o individuálne dojednané podmienky. Žalobca zdôraznil, že samotnému uzatvoreniu Zmluvy o úvere predchádzala predzmluvná fáza, v rámci ktorej žalobca informoval žalovaného o všetkých podstatných a nevyhnutných informáciách týkajúcich sa poskytnutia a čerpania úveru a v rámci ktorej mal žalovaný možnosť vyjadriť sa k zmluvným podmienkam a tieto následne modifikovať. Žalobca podotkol, že žalovaný mal možnosť so žalobcom uzatvoriť zmluvu aj s rozdielnym obsahom. Žalovaný však zmluvné podmienky vyplývajúce zo Zmluvy o úvere č. XXXXX akceptoval a svoj súhlas prejavil vlastnoručným podpisom na jednotlivých dokumentoch. Žalovaný uzavrel úverovú zmluvu slobodne na základe vlastnej vôle, bez akéhokoľvek donútenia či nátlaku zo strany žalobcu.

15. Žalobca poukázal na to, že žalovaný mal pred podpisom zmluvných dokumentov možnosť oboznámiť sa s ich konečným obsahom, prípadne tento následne modifikovať. Aj spotrebiteľské vzťahy medzi spotrebiteľom a dodávateľom sú vzťahmi záväzkovými, ktoré v našom právnom systéme vznikajú vo sfére zmluvnej autonómie, čo v konečnom dôsledku znamená slobodu vo výbere zmluvného partnera, slobodu vo výbere formy a typu zmluvy, ako aj slobodu čo do obsahu zmluvy, pričom táto zmluvná voľnosť môže byť oklieštená kogentnými ustanoveniami právnych predpisov. Medzi žalovaným a žalobcom došlo v rámci zmluvnej autonómie ku vzájomnému konsenzu, ktorého výsledkom bolo uzavretie úverovej zmluvy, akceptujúc kogentné ustanovenia právnych predpisov, a vznik zmluvného záväzkového vzťahu, ktorého predmetom sú vzájomne práva a povinnosti zmluvných strán.

16. Vo vzťahu k nároku žalobcu na zaplatenie nákladov spojených s výkonom zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva v celkovej výške 597 Eur, žalobca doplnil svoju špecifikáciu v podanej žalobe a predĺžil ako dôkaz preukazujúci dôvodnosť sumy vo výške 5 Eur dokument - Vyúčtovanie poisťného za obdobie 19.05.2016 - 19.05.2016 spolu s Vyúčtovaním flotily XXXXXXXXXX, pričom z predloženého dokumentu vyplýva, že suma 5 Eur bola žalobcom načítovaná na úhradu poisťného. Sumu vo výške 10 Eur žalobca vynaložil na úhradu pohonných hmôt, ktoré boli z dôvodu výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva dotankované do osobného motorového vozidla.

17. Žalobca v konaní upriamil pozornosť na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, ktoré sa k ustanoveniu § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch vyjadriilo nasledovne: "Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel odvolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy "výška", alebo "počet" či "termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov", je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky."

18. Žalobca rovnako poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018, z ktorého vyplýva: "Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky." Na základe vyššie uvedených skutočností a s poukazom na právne závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky mal žalobca za to, že Zmluva o úvere č. XXXXX zo dňa 06.09.2013 obsahuje a v zákonom požadovanom rozsahu spĺňa náležitosti úverovej zmluvy v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy.

19. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že Zmluva o úvere, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok, je zmluvou o úvere v zmysle ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ). Táto zmluva patrí medzi absolútne obchody v zmysle ust. § 261 ods. 3 písm. d) ObZ a teda sa na ňu vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka. Pretože žalobca poskytol úver v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaný ju za týmto účelom neprijal, spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ust. § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch a zmluva z 06.09.2013 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 2 písm. d) citovaného zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom. Zároveň obe strany spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ust. § 52 ods. 3 a 4 OZ a táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ, ktoré ustanovenia sa aplikujú aj v obchodnoprávných vzťahoch.

20. Okresný súd odôvodnil rozhodnutie tým, že na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že v zmluve bola nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Žalobca uviedol, že žalovanému bolo poskytnutých 3.525,04 Eur s tým, že k jeho rukám,

resp. predajcovi motorového vozidla bolo poskytnutých 3.115,- Eur. Rozdiel medzi sumami 3.525,04 Eur a 3.115,- Eur predstavuje 410,04 Eur, čo je súčet výšky spracovateľského poplatku (376,44 Eur) a poisťného na poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity (33,60 Eur). Účelom spracovateľského poplatku mala byť úhrada administratívnych nákladov súvisiacich s vypracovaním zmluvy, zisťovaním bonity klienta, jeho lustráciou v Sociálnej poisťovni a podobne. Žalobca teda priznal, že žalovanému na kúpu vozidla poskytol v skutočnosti len úver 3.115,- Eur, čo zodpovedá aj údaju o celkovej výške spotrebiteľského úveru (istina) v zmysle zmluvy o úvere, vo finančnom pláne však vychádza z úveru vo výške 3.525,04 Eur. Súd orientačne prepočítal PRMN na portáli ekonomika.sme.sk a na Portáli finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR a dospel k záveru, že pri úvere vo výške 3.115,- Eur, zohľadnení 48 splátok po 130,46 Eur, poisťného 33,60 Eur a nákladov spočívajúcich v jednorazovom spracovateľskom poplatku 376,44 Eur, RPMN predstavuje 62,57 % (na portáli ekonomika.sme.sk), resp. 59,13 % (na portáli finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR). Splatená suma spolu je 6.672,12 Eur. RPMN v zmluve o úvere nebola určená správne, pretože do nej vôbec nebol zahrnutý jednorazový spracovateľský poplatok, čo malo nepochybný vplyv na výšku RPMN v tom zmysle, že výsledná RPMN bola nižšia, než mala byť v prípade správneho postupu žalobcu, a to v neprospech spotrebiteľa. Jediný argument žalobcu, ktorým obhajoval správnosť výpočtu RPMN 47,80 % v úverovej zmluve, bol, že žalobca ako bankový subjekt podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska, preto údaj o RPMN v zmluve je správny. Údaj o RPMN v čase uzavretia zmluvy je dôležitý z toho hľadiska, že na jeho základe sa spotrebiteľ pri porovnávaní RPMN uvádzaných pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných konkurenciou môže rozhodnúť, či danú zmluvu uzavrie.

21. Pokiaľ ide o spracovateľský poplatok, jeho požadovanie okresný súd považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky naplnia nielen podmienka, ktorá je neprijateľná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Spracovateľský poplatok, ktorého zaplata sa žalobca domáha, odráža spracovanie a náklady veriteľa za poskytnutý úver. Z uvedeného vyplýva, že tento poplatok nie je v záujme spotrebiteľa. Nemá rozumný ekonomický základ, ktorý by opodstatňoval jeho znášanie spotrebiteľom. Každý poplatok, ktorý by mal spotrebiteľ platiť, by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia a je nevyhnutné, aby sa týmto poplatkom platilo skutočné plnenie poskytnuté spotrebiteľovi a v jeho záujme. Poplatok za spracovanie úveru predstavuje vedľajšie plnenie, ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa a jeho požadovanie zodpovedá neprijateľnej zmluvnej podmienke (rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenburgu č. 7U/17/06, obdobne aj rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe č. AZ 17U 192/2010).

22. Pokiaľ ide o námietky žalovaného ohľadne správnosti určenia výšky mesačnej splátky úveru v úverovej zmluve č. XXXXX, okresný súd uviedol, že mu je známa aktuálna judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktorú žalobca vo svojom vyjadrení poukazuje, napriek tomu skonštatoval, že vymedzenie mesačných splátok pôsobí mäťuco, neurčito a nedostatočne. V individuálnych podmienkach zmluvy o úvere sa uvádza, že úver bude splatený v 48 mesačných splátkach po 130,46 Eur, čomu zodpovedá aj finančný plán (súhrnný prehľad platieb), ktorý je označený ako príloha zmluvy, zmluvnými stranami však nie je podpísaný, a ktorý podrobne upravuje, ako sa jednotlivé mesačné splátky vo výške 130,46 Eur započítavajú na istinu a úroky úveru. Vo finančnom pláne pritom nie je zohľadnená skutočnosť, že v jednotlivých mesačných splátkach je započítaný aj spracovateľský poplatok vo výške 376,44 Eur, ktorý má byť rovnomerne rozpočítaný v splátkach vo výške sumy 376,44 Eur delenej počtom splátok 48. Na súdnom pojednávaní žalobca dodal, že v každej mesačnej splátke úveru je započítané aj poisťné vo výške 33,60 Eur, pričom pokiaľ ide o spracovateľský poplatok a poisťné, vôbec nešpecifikoval, v akej výške sú tieto v mesačných splátkach započítané. Pri poisťnom, na ktoré si žalobca uplatňuje nárok v zmysle Štandardnej európskej informácie o spotrebiteľskom úvere, nie je zrejme ani to, či sa do splátok úveru započítava rovnomerne, tak ako spracovateľský poplatok, prípadne akým iným spôsobom.

23. Dojednaný úrok vo výške 31,71 % ročne v zmluve o úvere vyhodnotil okresný súd ako úrok v rozpore s dobrými mravmi. Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. 5Cdo 26/2011) pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre

neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke "uspokojí" bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni "zhodnotiť" obvyklým spôsobom. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaná obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Úroková sadzba, ktorá bola dojednaná v zmluve je vo výške 31,71 % ročne a táto teda podľa názoru súdu nezodpovedá požiadavkami stanovených Najvyšším súdom na určenie úrokovej sadzby pôžičky, pretože predstavuje viac ako 2 násobné zhodnotenie peňažných prostriedkov na ročnej báze oproti pôžičkám poskytnutých bankami. V relevantnom čase sa priemerné úrokové sadzby z úverov v trvaní od jedného do piatich rokov pohybovali vo výške 15,39 % ročne. Vzhľadom na tieto skutočnosti dospel súd k záveru, že dohoda o takejto úrokovej sadzbe je neplatná, nakoľko sa prieči dobrým mravom. Z daného dôvodu v zmluve podľa ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch absentuje podstatná náležitosť t.j. úroková sadzba.

24. Okresný súd uviedol, že z dôvodu absencie, resp. nesprávnosti vyššie uvedených zákonných náležitostí zmluvy o úvere sa tento spotrebiteľský úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný je vzhľadom na určenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru povinný vrátiť žalobcovi len sumu poskytnutej istiny úveru vo výške 3.115,- Eur. Medzi stranami nebolo sporné, že na úhradu svojho dlhu žalovaný doposiaľ zaplatil 23 splátok úveru (23 x 130,46 Eur), teda 3.000,58 Eur a žalobca získal predajom motorového vozidla žalovaného 1.600,- Eur, teda na úver bolo doposiaľ uhradených 4.600,58 Eur, teda viac, ako bolo jeho povinnosťou. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na zaplatenie nákladov spojených s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva vo výške 597,- Eur, tento žalovaný nespochybnil a uznal, preto má súd za to, že žalobcovi tieto náklady patria. Keďže však žalovaný už doposiaľ žalobcovi zaplatil o 1.485,58 Eur viac, ako mal, okresný súd žalobu žalobcu v zostávajúcej časti zamietol.

25. Proti druhej a tretej výrokovej vete rozhodnutia okresného súdu podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 od.1 písm. b), d), f) a h) Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Poprel záver okresného súdu, že by v zmluve bola nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) v neprospech spotrebiteľa. Pripomenul, že pre výpočet RPMN žalobca využil v súlade s čl. 5 všeobecných podmienok Zmluvy o úvere č. XXXXX kvalifikovaný vzorec. Čl. 5 všeobecných podmienok obsahuje presný vzorec spolu s vysvetlením jednotlivých komponentov dosadzovaných do tohto vzorca, pričom tento vychádza z prílohy č. 2 k zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Okresný súd svoje tvrdenie o nesprávnej výške RPMN oprel o výpočty, ku ktorým dospel prostredníctvom elektronických kalkulačiek, pričom samotný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že RPMN prepočítal orientačne. Pokiaľ okresný súd vykonal prepočet RPMN len orientačne, nemožno tvrdiť, že svoj záver o nesprávnosti výšky RPMN oprel o objektívne a relevantné dôkazy. Žalobca poukázal na skutočnosť, že hodnoty RPMN, ku ktorým dospel súd prostredníctvom rôznych internetových kalkulačiek sú značne rozdielne a preto o tieto nemôže opierať svoje rozhodnutie. Zdôraznil, že internetové kalkulačky nie sú relevantným dôkazom, nakoľko poskytujú len orientačný výpočet, ktorý môže byť dokonca aj chybný. Za nesprávne a ničím nepodložené tvrdenie súdu označil žalobca to, že by pri výpočte výšky RPMN nezapočítal do nej aj spracovateľský poplatok, a to napriek tvrdeniu žalobcu, že tento započítaný bol. Vzhľadom na skutočnosť, že okresný súd na základe svojich orientačných výpočtov dospel k rozdielnym výsledkom a napriek tomu z týchto aj pri posúdení predmetnej veci vychádzal, žalobca označil jeho rozhodnutie v tejto časti za svojvoľné a arbitrárne.

26. Žalobca namietol, že by spracovateľský poplatok dohodnutý zmluvnými stranami bol neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zmluvné dojednanie o spracovateľskom poplatku upravuje Zmluva o úvere č. XXXXX zo dňa 06.09.2013, kedy zmluvnými stranami bol tento poplatok dojednaný vo výške 376,44 Eur. Jednorazový spracovateľský poplatok bol so súhlasom žalovaného rovnomerne započítaný v rámci mesačných splátok v zmysle finančného plánu, čo vyplýva priamo z čl. II Individuálnych podmienok úverovej zmluvy. Jednorazový spracovateľský poplatok bol započítaný v rámci mesačných splátok v zmysle Finančného plánu so súhlasom žalovaného rovnomerne a teda žalovaný už pri podpise úverovej zmluvy mal vedomosť o započítaní jednorazového spracovateľského poplatku, pričom bez jeho súhlasu by k tomuto započítaniu nedošlo. Žalobca poukázal na čl. 10 všeobecných podmienok Zmluvy o úvere č. XXXXX, ktorý stanovuje povinnosť dlžníka uhradiť veriteľovi poplatky za veriteľove služby, medzi

ktoré je zaradený aj jednorazový spracovateľský poplatok. Tento poplatok sa však nepovažuje za súčasť mesačných splátok, ak v čl. II úverovej zmluvy nie je dohodnuté inak. V tomto prípade bol spracovateľský poplatok na základe dohody zmluvných strán započítaný v mesačných splátkach. Spracovateľský poplatok je poplatkom, v dôsledku zaplatenia ktorého bol žalovanému poskytnutý spracovateľský úver, čo znamená, že žalovanému v postavení spotrebiteľa bolo zo strany žalobcu poskytnuté plnenie v podobe obstarania a poskytnutia peňažných prostriedkov. Jednorazový spracovateľský poplatok súvisí s trovami pri uzatvorení zmluvy prípravou, vypracovaním úverovej zmluvy, ako aj ďalších zmluvných dokumentov a tiež s nákladmi súvisiacimi s uzatvorením úverovej zmluvy. S poukazom na uvedené je žalobca presvedčený, že na spracovateľský poplatok tak ako bol stranami sporu dojednaný, mu vznikol nárok. Nakoľko žalobca dojednal so žalovaným spracovateľský poplatok v súvislosti s uzavretím úverovej zmluvy a poskytnutím peňažných prostriedkov, nemôže tak zmluvne dojednaný spracovateľský poplatok predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku.

27. Pokiaľ okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že vymedzenie mesačných splátok v zmluve pôsobí mätúco, neurčito a nedostatočne, žalobca uviedol, že úverová zmluva v súlade s ust. § 9 ods.2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy jasným a zrozumiteľným spôsobom upravuje údaje o výške, počte a termínoch splátok, ktoré sú obsiahnuté priamo v úverovej zmluve, konkrétne v čl. II, kedy sa žalovaný so žalobcom dohodol splatiť poskytnuté peňažné prostriedky v 48 mesačných splátkach vo výške 130,46 Eur splatných vždy k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej mesačnej splátky bola zmluvnými stranami stanovená ku dňu 20.10.2013 a splatnosť poslednej mesačnej splátky ku dňu 20.09.2017. Žalobca upozornil, že zmluva rozlišuje jednotlivé splátky na istinu, úroky, iné poplatky a tiež poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom, pričom všetky tieto informácie zreteľne vyplývajú z finančného plánu, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere a teda žalovaný v čase uzatvárania zmluvy disponoval všetkými zákonom vyžadovanými informáciami v súvislosti s poskytnutím a čerpaním úveru. Žalobca aj v odvolacom konaní poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018 a 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018. Na základe uvedeného mal za to, že okresný súd nesprávne posúdil obsah úverovej zmluvy najmä vo vzťahu k náležitosti úverovej zmluvy v zmysle ust. § 9 ods.2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z., v dôsledku čoho nesprávne posúdil poskytnutý úver žalobcom žalovanému ako bezúročný a bez poplatkov aj napriek skutočnosti, že predmetná úverová zmluva spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti.

28. Žalobca v odvolaní poprel záver okresného súdu, že úrok dojednaný zmluvnými stranami je v rozpore s dobrými mravmi, a teda že dohoda o úrokovej sadzbe je neplatná. Poukázal na okolnosti dané v čase uzavretia úverovej zmluvy a na to, že výška ročnej úrokovej sadzby je neprimerane vysoká a v rozpore s dobrými mravmi iba vtedy, ak podstatne prevyšuje ročnú úrokovú sadzbu v čase dojednaní obvyklú. Výška úroku z úveru bola zmluvne žalobcom a žalovaným dojednaná v rámci Zmluvy o úvere č. XXXXX zo dňa 06.09.2013 v čl. II úverovej zmluvy, a to na základe zmluvnej autonómie, ktorá je v podmienkach právneho poriadku pre zmluvné záväzkové právo charakteristická. Výšku úrokov v rámci poskytovania spotrebných úverov žalobcov ovplyvňuje viacero faktorov, a to výška poskytnutých peňažných prostriedkov, dĺžka splácania, forma zabezpečenia, ako aj konkrétne motorové vozidlo, na ktorého kúpu sú peňažné prostriedky žalobcom poskytnuté. Zdôraznil, že v čase uzavretia úverovej zmluvy nebol žalobca jediným subjektom poskytujúcim spotrebiteľské úvery, a teda žalovaný mal priestor informovať sa ohľadom ponúk poskytovania spotrebiteľských úverov iných bankových či nebankových spoločností. Nakoľko sa žalovaný rozhodol vstúpiť do zmluvného vzťahu práve so žalobcom, žalobca sa dôvodne domnieva, že v tom čase poskytol žalovanému najvýhodnejšie podmienky poskytnutia a čerpania úveru. Ak konajúci súd v odôvodnení dodal, že z dôvodu rozporu dojednanej úrokovej sadzby s dobrými mravmi v zmluve v zmysle ust. § 9 ods.2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch absentuje podstatná náležitosť, t.j. úroková sadzba, tak je to tvrdenie nesprávne a vo vzťahu k odôvodneniu neplatnosti úrokovej sadzby aj nezrozumiteľné a nelogické. Pokiaľ súd tvrdí, že dojednaná úroková sadzba, ktorá je nesporne uvedená v zmluve je v rozpore s dobrými mravmi, nemôže zároveň tvrdiť, že táto v zmluve absentuje.

29. Žalobca v odvolaní uviedol, že z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu nadobudol dojem, že konajúci súd nevychádzal z objektívne zisteného skutkového stavu, v dôsledku čoho nesprávne právne posúdil predmetnú vec a bez relevantných dôvodov posúdil poskytnutý úver ako bezúročný a bez poplatkov. Namietol, že súd sa pri prejednávaní a rozhodovaní konkrétneho prípadu nemôže uchýľovať k zovšeobecňovaniu a paušalizovaniu určitých skutočností a javov, pretože následné rozhodnutie súdu

založené na generalizovaných skúsenostiach nemôže vychádzať zo spravodlivo a objektívne zisteného skutkového a právneho stavu, z čoho dôsledku takéto rozhodnutie odporuje nielen zákonu, ale aj zásadám a princípom demokratického a právneho štátu. Poukázal pritom na rozhodnutie Ústavného súdu SR IIIÚS 36/2010 a rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/269/2017-114 zo dňa 31.07.2018. Namietol, že okresný súd nechal do úvahy žalobcom predložené skutočnosti a dôkazy a bez opory v skutkovom stave dospel k záveru, že úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným nespĺňa zákonom požadované náležitosti a teda je potrebné posúdiť poskytnutý úver ako bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že rozhodnutie okresného súdu je v tejto časti nesprávne a nepreskúmateľné, nakoľko pri posudzovaní žalobcovho nároku súd nebral do úvahy tvrdenia uvádzané žalobcom a z odôvodnenia rozhodnutia ani nie je zrejmé, ako sa s týmito skutočnosťami vyrovnal. Na základe uvedeného okresný súd nesprávne posúdil obsah úverovej zmluvy, v dôsledku čoho nesprávne posúdil poskytnutý úver žalobcom žalovanému ako bezúročný a bez poplatkov aj napriek skutočnosti, že predmetná úverová zmluva spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti.

30. V súvislosti s vyššie uvedeným žalobca namietol tiež výrok okresného súdu o trovách konania. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu tak, že žalobe vyhovie a prizná náhradu trov konania alebo aby alternatívne v zmysle § 389 ods.1 CSP rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

31. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril, že trvá na svojich predchádzajúcich vyjadreniach, zmluvu označil za bezúročnú, bezpoplatkovú a odvolanie žalobcu označil za nedôvodné. Zmluvu o úvere uzavretú medzi žalobcom a žalovaným vyhodnotil ako formulárový typ zmluvy a vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako spotrebiteľský právny vzťah, v ktorom žalovaný vystupuje ako spotrebiteľ a žalobca ako dodávateľ. Uviedol, že spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Okrem toho v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Z uvedeného potom vyplýva, že právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy ňou založený je nevyhnutné posudzovať podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod.

32. Žalovaný zopakoval vyjadrenia, ktoré produkoval počas konania pred okresným súdom. Zotrval na závere, že úver poskytnutý žalovanému je bezúročný a bezpoplatkový, lebo v zmluve absentujú náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v zmluve nie je uvedená výška splátok poplatkov. V zmluve je uvedená výška jednorazového spracovateľského poplatku vo výške 376,44 Eur, pričom je v nej uvedené, že tento poplatok je započítaný v mesačných splátkach. V zmluve ani v prílohe k uvedenej zmluve však nie je určené, aká suma z celkovej mesačnej splátky 130,46 Eur pripadá na úhradu jednorazového poplatku. Na základe uvedeného je žalovaný názoru, že zmluva je v zmysle § 11 ods.1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročná a bez poplatkov. K náležitosti, ktorá by mala byť v zmluve uvedená v zmysle § 9 ods.2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch uviedol, že táto náležitosť v predmetnej zmluve absentuje. Účelom tejto náležitosti je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu navrhovateľa. Pripomenul, že vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný uhradil žalobcovi sumu 4.600,58 Eur, pričom žalobca mu poskytol úver vo výške 3.115,- Eur, tak žalobcovi uhradil viac než na čo mal nárok. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu potvrdil a uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

33. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného uviedol, že nikdy nespochyboval spotrebiteľský charakter uzavretej úverovej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným a teda ani spotrebiteľský charakter predmetného sporu, z dôvodu čoho považoval súvisiace vyjadrenia žalovaného za bezpredmetné. K námietkam žalovaného uvedeným v jeho vyjadrení v súvislosti s náležitosťou zmluvy o úvere podľa § 9 ods.2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Poukázal na to, že zmluva nepochybne rozlišuje jednotlivé splátky na istinu, úroky, iné poplatky a tiež poradie, v ktorom sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom, pričom všetky tieto informácie zreteľne vyplývajú z Finančného plánu, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere. S poukazom na uvedené vyjadril žalobca presvedčenie, že úverová zmluva pre spotrebiteľa jasným a

určitým spôsobom upravuje výšku mesačných splátok, ich rozdelenie, ako aj priradovanie k nesplateným zostatkom v súlade s ust. § 9 ods.2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch.

34. Žalovaný v duplike k replike žalobcu zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a zopakoval tvrdenia, ktoré už uviedol v priebehu predchádzajúceho konania.

35. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379, § 380 ods. 1 a § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) bez nariadenia pojednávania.

36. Odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného okresným súdom: Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 06.09.2013 Zmluvu o úvere č. XXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 3.115,- Eur za účelom zakúpenia motorového vozidla OCTAVIA COMBI DIESEL (1U M.01) 1.9 TDI ELEGANCE, VIN: TMBHG41U818437593. Kúpna cena motorového vozidla predstavovala 4.450,- Eur. Žalovaný sa v úverovej zmluve zaviazal poskytnutý úver vrátiť v 48 mesačných splátkach dohodnutých vo výške 130,46 Eur. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.10.2013, pričom splatnosť ďalších splátok bola dohodnutá k 20.dňu príslušného kalendárneho mesiaca, a konečná splatnosť na deň 20.09.2017. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 31,71 %. Ročná percentuálna miera nákladov bola 47,80 % a priemerná hodnota RPMN pre zodpovedajúci typ úveru 20,76 %. V zmluve bol zároveň dohodnutý spracovateľský poplatok vo výške 376,44 Eur započítaný v mesačných splátkach.

37. Medzi stranami sporu bola zároveň dňa 06.09.2013 uzavretá Zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, v zmysle ktorej sa žalobca a žalovaný dohodli, že za účelom zabezpečenia splatenia všetkých pohľadávok z úverovej zmluvy prevádza dlžník touto zmluvou dočasne a bezodplatne svoje vlastnícke právo k vozidlu na veriteľa a veriteľ dočasné vlastníctvo prijíma.

38. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

39. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ"), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

40. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

41. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

42. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

43. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

44. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

45. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 06.09.2013 (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné

poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

46. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

47. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

38. Podľa § 298 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná spotrebiteľom v dodávateľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou ne prijateľná, v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

39. Odvolací súd v konaní správne zistil, že právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným uzavretý dňa 06.09.2013 Zmluvou o úvere č. XXXXX má charakter spotrebiteľského právneho vzťahu, pričom strany medzi sebou uzavreli zmluvu o úvere podľa Obchodného zákonníka, ktorá sa však vzhľadom na postavenie spotrebiteľa riadi aj príslušnými ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch a ochranou spotrebiteľa v zmysle Občianskeho zákonníka.

40. Okresný súd pri právnom vyhodnotení zisteného skutkového stavu nepostupoval v súlade s tým, čo zhrnul vo svojom rozhodnutí ako sporné a nesporné. Podľa názoru okresného súdu medzi stranami sporu zostalo sporné, v akej výške boli poskytnuté prostriedky žalovanému, t.j. či vo výške 3.115,- Eur alebo vo výške 3.525,04 Eur. Z vyjadrení žalobcu pritom od počiatku vyplývalo, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 3.115,- Eur. Toto tvrdenie nepoprel ani žalovaný, preto sa v zmysle § 151 ods. 1 CSP považuje za nesporné.

41. Suma 3.525,04 Eur, ktorá je uvedená v prvom riadku Finančného plánu v zmysle údajov uvedených v spise a v zmysle tvrdení žalobcu (ktoré rovnako neboli žalovaným popreté) je sumou, ktorá okrem poskytnutého úveru 3.115,- Eur zahŕňa aj samostatný záväzok žalovaného zaplatiť spracovateľský poplatok vo výške 376,44 Eur a poistné vo výške 33,60 Eur, obe z vlastných prostriedkov žalovaného.

42. Spracovateľský poplatok je v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch nákladom na zabezpečenie úveru, to znamená nie je možné ho zaradiť do položky, ktorá vyjadruje výšku čerpaného úveru, keďže výškou čerpaného úveru sa rozumie suma, ktorá bola poskytnutá ako úver. Poplatok 376,44 Eur žalobca žalovanému v zmysle údajov uvedených v spise samostatne vo forme úveru neposkytol, iba mu ponúkol možnosť, aby tento poplatok zaplatil spoločne so splátkami úveru v alikvotnej čiastke tak, aby v priebehu 48 mesačných splátok bol aj tento spracovateľský poplatok zaplatený. Žalobca a žalovaný sa rovnako ako ohľadom splácania alikvotnej časti spracovateľského poplatku dohodli na tom, že aj alikvotnú čiastku poistenia spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity vo výške 33,60 Eur je žalovaný oprávnený splácať formou splátok. Keďže strany si dohodli, že alikvotná čiastka spracovateľského poplatku bude splácaná zároveň so splátkami poskytnutého úveru je pochopiteľné, že vo Finančnom pláne sa musela táto skutočnosť prejavovať tým, že suma, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť pozostávala zo sumy 3.115,- Eur (výška úveru) a sumy 410,04 Eur (vlastné prostriedky žalovaného ktorými splácal spracovateľský poplatok a poistné).

43. Z časovej synchronicity splácania splátok úveru a splácania splátok povinnosti zaplatiť spracovateľský poplatok s poistným nie je možné vyvodiť, že by ostala sporná výška poskytnutých

prostriedkov žalovanému. Žalovanému tak boli poskytnuté prostriedky 3.115,- Eur, ktoré bol povinný vrátiť v zmysle zmluvy o úvere, ostatné dva finančné záväzky, t.j. povinnosť zaplatiť jednorazový spracovateľský poplatok vo výške 376,44 Eur a poistenie spôsobilosti splácať úver vo výške 33,60 Eur nemajú charakter poskytnutých prostriedkov žalovanému a premietnu sa do nákladov žalovaného na čerpanie úveru.

44. Zároveň dojednanie, podľa ktorého si zmluvné strany dohodli, že spotrebiteľ bude oprávnený zaplatiť svoj finančný záväzok uhradiť spracovateľský poplatok a uhradiť poistenie spôsobilosti splácať úver formou alikvotných čiastok v jednotlivých mesačných splátkach, nemá byť prečo vyhodnotené ako dojednanie v rozpore s dobrými mravmi, keďže takéto dojednanie je na prospech spotrebiteľa, ktorý nie je povinný zaplatiť daný poplatok jednorazovo, ale je oprávnený rozložiť ho na 48 splátok.

45. Okresný súd zamietol žalobu na základe toho, že v zmluve o úvere bola nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa. I keď okresný súd uviedol, aké úvahy ho viedli k takémuto záveru, je nutné súhlasiť s odvolateľom, že okresný súd neuviedol presný spôsob výpočtu, ktorý aplikoval, keď dospel k záveru, že RPMN mala byť uvedená vo výške 62,57%, ako mu to vyšlo na portáli ekonomika.sme.sk, resp. 59,13%, ako mu to vyšlo na portáli Finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR. RPMN je číselným ukazovateľom, ktorý vyjadruje pomer nákladov spotrebiteľa na získanie finančných prostriedkov od dodávateľa. Jeho výška je závislá od vstupných premenných, ktoré vstupujú do výpočtového vzorca uvedeného v prílohe 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Tento vzorec je pomerne komplikovaný a správnosť jeho výpočtu závisí od toho, či boli správne v ňom uvedené vstupné hodnoty, osobitne výška čerpaného úveru na jednej strane (získané finančné prostriedky) a na druhej strane všetky poplatky, poistenia a iné náklady spotrebiteľa na vrátenie tohto úveru, teda súhrne nazvané odplata, ktorú je povinný zaplatiť. Nie je pritom možné na stranu výšky čerpaného úveru pripočítať výšku poplatku, ktorý je v súvislosti s poskytnutím úveru dohodnutý, pretože jednorazový spracovateľský poplatok predstavuje náklad na poskytnutý úver.

46. Je možné súhlasiť s odvolateľom aj v tom, že výpočet, ktorý by urobil okresný súd alebo ktorýkoľvek súd na niektorej z webových stránok citovaných okresným súdom v tzv. spotrebiteľskej kalkulačke nie sú záväzné. Na druhej strane však z údajov, ktoré uviedol žalobca odvolaciemu súdu nie je zrejmé, ktoré vstupné údaje zadal žalobca do vzorca, ktorý je uvedený ako základný vzorec pre výpočet RPMN. Keďže rozhodnutie v prejednávanej veci bude v konečnom dôsledku závisieť od toho, či výška RPMN bola alebo nebola uvedená v Zmluve o poskytnutí úveru správne, je nevyhnutné, aby skutkový stav týkajúci sa správneho uvedenia výšky RPMN v zmluve bol v konaní jednoznačne preverený. Platí tu pritom povinnosť skutkových tvrdení a unesenia dôkazného bremena zo strany žalobcu, preto je na žalobcovi, aby preukázal, že RPMN v zmluve bola skutočne vypočítaná správne. Preukázať to môže tým, že uvedie ktoré konkrétne vstupné údaje do tohto výpočtového vzorca zadal, v akej výške ich zadal a uvedie postup pri výpočte RPMN, vedúci k výsledku, že RPMN bola 47,80 %.

47. Na druhej strane pokiaľ žalovaný namietol správne uvedenie výšky RPMN v konaní, resp. pokiaľ okresný súd z úradnej povinnosti preskúmal správnosť uvedenia RPMN, musí v odôvodnení svojho rozhodnutia uviesť, ktoré konkrétne vstupné údaje a akým spôsobom vypočítal tak, že mu vyšla ním tvrdená výška 62,57%. Odvolanie sa na niektorú z kalkulačiek uvedených ako spotrebiteľská kalkulačka na rôznych internetových stránkach pritom nie je relevantným zistením skutkového stavu.

48. Okresný súd dospel k záveru, že spracovateľský poplatok a jeho požadovanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Toto konštatovanie uviedol iba v odôvodnení, nie vo výroku rozhodnutia. Odôvodnil to tým, že tento poplatok nie je v záujme spotrebiteľa.

49. Konštatovanie, že zaplatenie záväzku, na ktorý sa spotrebiteľ v zmluve dobrovoľne zaviazal nie je v jeho záujme, by sa ad absurdum dalo aplikovať na akýkoľvek finančný záväzok spotrebiteľa, ku ktorému by sa v súvislosti s poskytnutím úveru zaviazal, pretože v zásade je pre spotrebiteľa vždy výhodné, aby nemusel platiť žiadne svoje finančné záväzky. Je to ale v príkrom rozpore so zásadou, že zmluvy sú záväzné a ak sa zmluvná strana dobrovoľne zaviazala na určitú zmluvne dohodnutú povinnosť, vznikne jej povinnosť ju splniť a nie právo ju neplniť iba preto, že je to pre ňu výhodnejšie.

50. Samotný záväzok spotrebiteľa, aby zaplatil náklady, ktoré veriteľovi vzniknú so spracovaním žiadosti o poskytnutie úveru nepredstavuje plnenie, ktoré by malo byť v rozpore s dobrými mravmi. Poskytnutie

finančných prostriedkov na financovanie v tomto prípade motorového vozidla je službou, ktorú v zmysle predmetu svojej podnikateľskej činnosti poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému. Za poskytnutie služby má nárok pýtať si dohodnutú odmenu za predpokladu, že sa zmluvné strany na takomto postupe dohodli. Preto samotná skutočnosť, že si poskytovateľ služby a jej príjemca dohodnú finančný záväzok príjemcu služby za ňu zaplatiť, nemôže byť sama o sebe v rozpore s dobrými mravmi a preto dojednanie spracovateľského poplatku nie je automaticky konaním, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako neprijateľnú podmienku. Dojednaný poplatok je však možné preskúmať z hľadiska dohodnutej výšky, či jeho výška vzhľadom na poskytnutú výšku finančného úveru je alebo nie je primeraná, teda či je v rozpore s dobrými mravmi. Spracovateľský poplatok napríklad nemôže kompenzovať nízku úrokovú sadzbu, preto je súd oprávnený jeho výšku posúdiť z hľadiska dobrých mravov. Samotné poskytnutie spracovateľského poplatku však za rozpor s dobrými mravmi nie je možné považovať. Pokiaľ okresný súd citoval rozhodnutia nemeckých všeobecných súdov, neuviedol konkrétne okolnosti týchto rozhodnutí a preto sa odvolací súd nevie vyjadriť k tomu, či sa od týchto rozhodnutí odkláňa alebo nie. Osobitne s prihliadnutím na skutočnosť, že nejde o rozhodnutia, ktoré by vydal Európsky súdny dvor alebo niektorý zo všeobecných súdov SR.

51. Ohľadom konštatovania okresného súdu, že niektorá zo zmluvných podmienok bola podľa jeho názoru podmienkou neprijateľnou, upozorňuje odvolací súd na ust. § 298 ods.1 CSP, v zmysle ktorého pokiaľ skutočne chcel okresný súd rozhodnúť o tom, že neprizná žalobcovi plnenie, na ktoré si uplatnil nárok z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky, tak bol povinný uviesť vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. V opačnom prípade došlo k porušeniu práv žalobcu, pretože napriek tomu, že okresný súd vo výroku žiadne zmluvné ustanovenie za neprijateľnú podmienku nevyhlásil, z odôvodnenia vyplýva, že práve preto, že niektoré zmluvné dojednanie ako neprijateľnú podmienku posúdil, nepriznal žalobcovi ním uplatnený nárok.

52. Pokiaľ ide o obranu žalovaného, že úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu je bezúročný a bez poplatkov s poukazom na absenciu náležitostí zmluvy o úvere podľa § 9 ods.2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, v rámci ktorej žalovaný tvrdil, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, odvolateľ v konaní opakovane poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vychádzajúce zo štandardnej judikatúry Európskeho súdneho dvora, kedy Najvyšší súd SR (napr. sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018) výslovne uviedol, že nie je možné od dodávateľov žiadať, aby uvádzali v zmluve presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Uviedol, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. za použitia eurokonformného výkladu len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Neustanovuje však samostatnú povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke.

53. V zmysle Zmluvy o úvere - individuálne podmienky si zmluvné strany pritom jednoznačne dohodli, že výška splátky úveru, prípadnej mesačnej splátky PZP, prípadnej mesačnej splátky KASKO poistenia a trvalý príkaz mesačnej splátky je vo výške 130,46 Eur. Spotrebiteľ bol informovaný o skutočnosti, že mesačne bude vynakladať náklady na poskytnutý úver vo výške 130,46 Eur, pričom sa dohodli na počte všetkých mesačných splátok 48, to znamená že pri dohodnutom dni splatnosti prvej mesačnej splátky 20.10.2013 bola doba trvania zmluvy do 20.09.2017. Zároveň neoddeliteľnou súčasťou zmluvy je príloha, ktorej obsahom je finančný plán a tento zahŕňa rozpis splátok ku konkrétnemu určeniu kalendárneho dňa s výškou zostávajúceho kapitálu, pričom každá mesačná splátka zhodne vo výške 130,46 Eur zahŕňa časť určenú na kapitál - istinu a časť určenú na úrok. Zároveň je z finančného plánu zrejme, ako sa mení pomer úroku ku kapitálu v jednotlivých mesačných splátkach, pričom prvé splátky zahŕňali vyšší pomer úroku (93,17 Eur úrok ku 37,29 Eur kapitál), zatiaľ čo v zmysle finančného plánu by postupne sa tento pomer preklápal v prospech platenia kapitálu, takže posledná splátka zhodne vo výške 130,46 Eur by pozostávala z úroku 3,36 Eur a z kapitálu 127,10 Eur. Aj o tejto skutočnosti bol spotrebiteľ informovaný v čase podpísania zmluvy, keďže finančný plán je súčasťou zmluvy o úvere v prílohe 1. Skutočnosť, že takto dohodnuté splátky zrejme spotrebiteľovi vyhovovali je možné odvodiť aj z toho, že spočiatku svoje finančné záväzky voči veriteľovi riadne splácal, keďže uhradil celkovo 23 splátok v dohodnutej výške 130,46 Eur.

54. Vzhľadom na uvedené mal spotrebiteľ dostatok informácií o zložení jednotlivých splátok, v akej výške a v akom pomere úroku a kapitálu tieto splátky spláca. Vedel tiež, že okrem splácania úveru je v splátke zahrnutá aj alikvótne čiastky spracovateľského poplatku a poistenia. Z uvedeného vyplýva, že zmysel a účel náležitosti § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch bol v zmluve dodržaný a že nie je možné vyhlásiť úver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu neuvedenia počtu, termínu a zloženia jednotlivých splátok. Odvolací súd sa v posúdení rozpisu splátok priklonil k vyššie citovanému rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018.

55. Okresný súd odôvodnil rozhodnutie o zamietnutí žaloby aj tým, že dojednaný úrok vo výške 31,71% ročne v zmluve o úvere považuje za úrok v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že hranica pri ktorej je dohodnutý úrok ešte možné považovať za úrok v súlade s dobrými mravmi a pri ktorej už je považovaný za dohodnutie v rozpore s dobrými mravmi, vždy závisí od posúdenia súdu a preto okresný súd môže na základe konkrétnych skutkových okolností dospieť k záveru o neprijateľnosti výšky dohodnutej úrokovej sadzby v závislosti od okolností v rôznych prípadoch rôzne.

56. V prejednávacom prípade okresný súd iba všeobecne, bez vyhodnotenia konkrétnych okolností, skonštatoval, že dojednaný úrok 31,71 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi.

57. Zo skutkového stavu, ktorý uviedol okresný súd vo svojom rozhodnutí vyplýva, že strany si dohodli poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 3.115,- Eur, pričom žalovaný sa zaviazal v 48 splátkach po 130,46 Eur zaplatiť veriteľovi spolu 6.262,08 Eur. Popri poskytnutých finančných prostriedkoch, ktoré predstavujú čerpanie úveru vo výške 3.115,- Eur tak náklady spotrebiteľa mali predstavovať 3.147,08 Eur (6.262,08 - 3.115).

58. Zmluvné strany si dohodli dobu trvania návratnosti úveru v rozsahu 4 rokov (12 mesiacov x 4 roky = 48 splátok), čo znamená, že náklady spotrebiteľa vo výške 3.147,08 predstavujú sumu 786,77 Eur ročne (3.147,08 : 4). Táto suma 786,77 Eur predstavuje voči sume, ktorá je čerpaním úveru (3.115,- Eur) percentuálny podiel 25,26 %.

59. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ sa spotrebiteľ zaviazal vrátiť pri čerpaní úveru v hodnote 3.115,- Eur svojmu veriteľovi sumu 6.262,08 Eur v priebehu 4 rokov, jeho ročný náklad na poskytnutú sumu bol 25,26% ročne. Tento ročný náklad pritom zahŕňal nielen splátku istiny a splátku dohodnutých úrokov, ale aj splátku alikvotnej časti spracovateľského poplatku a alikvotnej časti poistenia schopnosti splácať úver. Vzhľadom na charakter poskytnutého spotrebiteľského úveru (leasingová zmluva) je vzhľadom na dobu uzavretia zmluvy a výšku odplaty, ktorá bola bežne za poskytovanie úveru v tomto čase požadovaná, nie je výška nákladov v sume 25,26 % nákladom, ktorý by výrazným spôsobom prekračoval priemernú výšku odplaty. Treba si pritom uvedomiť, že výraz „odplata“ nie je možné stotožniť s výrazom „úroková sadzba“, pretože výraz odplata zahŕňa všetky náklady spotrebiteľa, ktoré za poskytnutie úveru vznikli, to znamená nielen úroky, ale aj poplatky, poistenie a podobne. Práve tento ukazovateľ je z pozície spotrebiteľa významnejší než ukazovateľ jednotlivých nákladov, ako napr. ročnej úrokovej sadzby.

60. S prihliadnutím na uvedené, vzhľadom na okolnosti prípadu, sa preto odvolací súd nestotožnil so záverom okresného súdu, že by dojednaná úroková sadzba bola v rozpore s dobrými mravmi a má za to, že zmluvné náklady, ktoré si strany dohodli na 4 roky trvajúci kontrakt a ktoré predstavujú 786,70 Eur ročne, čo v pomere k poskytnutým finančným prostriedkom 3.115,- Eur predstavuje 25,26% ročne nie sú náklady, ktoré by boli v rozpore s dobrými mravmi.

61. Keďže odvolací súd má vzhľadom na vyššie uvedené za to, že vo veci okresný súd doposiaľ nezistil skutkový stav tak, aby bolo možné dospieť k právnym záverom ohľadom posúdenia toho, či bola alebo nebola v zmluve ročná miera percentuálnych nákladov uvedená správne, pričom práve táto otázka zostala otázkou kľúčovou pre posúdenie toho, či bol úver poskytnutý spotrebiteľovi bezúročný a bez poplatkov, odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v zmysle § 389 ods.1 písm. c) CSP zrušil a vrátil na ďalšie konanie.

62. Okresný súd je v zmysle § 391 ods. 2 CSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v tom, že - strany boli oprávnené dojednať si spracovateľský poplatok, ktorý vzhľadom na dĺžku trvania úverovej zmluvy a výšku poskytnutých finančných prostriedkov 3.115,- Eur nebol dohodnutý vo výške, ktorá by bola v rozpore s dobrými mravmi,

- výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov boli v zmluve dojednané v súlade s ust. § 9 ods.2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch
- náklady spotrebiteľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s prijatým spotrebiteľským úverom neprekročili mieru, ktorá by bola v rozpore s dobrými mravmi, a to ani v údají uvedenom pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe.

63. Okresný súd doplní dokazovanie ohľadom uvedenej výšky RPMN v tom zmysle, že umožní žalobcovi, aby preukázal, že výška uvedená v zmluve tam je vypočítaná správne. V prípade, ak žalovaný poprie takto uvedenú výšku, umožní žalovanému aby zdôvodnil, v čom je výška uvedená žalobcom vypočítaná nesprávne. Rozhodnutie okresného súdu potom bude závisieť od toho, ako právne posúdi skutkové zistenie ohľadom výšky RPMN uvedenej v zmluve. Za predpokladu, že táto výška bola uvedená nesprávne, bude okresný súd postupovať v zmysle § 11 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch a tento bude považovať za bezúročný a bez poplatkov, pokiaľ však žalobca preukáže, že RPMN bolo v zmluve určené na základe správneho výpočtu v zmysle prílohy 2 zákona, okresný súd nebude môcť dospieť z tých dôvodov, ktoré boli doposiaľ preskúmané v konaní k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Nie je tým ale dotknuté právo okresného súdu preskúmať spotrebiteľskú zmluvu z prípadných ďalších aspektov, keďže súd je vždy oprávnený vykonať prieskum jednotlivých ustanovení spotrebiteľských zmlúv.

64. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 396 ods. 3 CSP súd prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej.

65. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).